

Συνεχίζει τις αγριάδες της η ανόητη, Αγκελα Μέρκελ, ότι δήθεν δεν θα βρεθεί η λύση για το ελληνικό χρέος στη σημερινή έκτακτη σύσκεψη κορυφής τής Ε.Ε. και κατατρόμαξαν οι έλληνες πολιτικοί που σαν τους πρεζάκηδες περιμένουν τη... δόση τους κάθε τόσο για να γλιτώσει ποιός; Η Ελλάδα! Ε, δεν είμαστε καλά, λέω εγώ, γιατί αν έπρεπε κάποιοι ν' ανησυχούν από το χρέος τής Ελλάδας σήμερα θα ήταν οι Ευρωπαίοι εταίροι μας να μη χαθούμε.

Αυτοί θα έπρεπε να ψάχνουν για λύσεις στο άψε σβήσε, αντί να μάς πουλά τσαμπουκά η κυρά Αγκελα. Άλλα βρήκαν τον "καλό μας άνθρωπο" Γιώργο Παπανδρέου και τον έχουν ρημάξει στις σφαλιάρες, επειδή ξέρουν ότι τις δέχεται αδιαμαρτύρητα.

Ομως, επειδή η ελπίδα πεθαίνει τελευταία, πιστεύω ότι πίσω από τους λεονταρισμούς τής Καγκελαρίας, υπάρχει μεγάλη ανησυχία στην Ε.Ε. γιατί υποπτεύονται ότι πολύ σύντομα η Ελλάδα θα κάνει υποχρεωτική στάση πληρωμών και θα τρέχουν και δεν θα φτάνουν. Οι Ευρωπαίοι γνωρίζουν καλύτερα από τον πρωθυπουργό μας τις οδυνηρές συνέπειες για τις χώρες τους αν η Ελλάδα στραβοπατήσει και θα στραβοπατήσει γιατί δεν έχει άλλο αίμα να τους δώσει, ούτε ένα κομμάτι από τις σάρκες της.

Γι' αυτό ακούμε φωνές συμπαράστασης από τις ΗΠΑ διαστόματος Χίλαρι Κλίντον και Μπαράκ Ομπάμα που είπε στην φροϊλάιν "την Ελλάδα και τα μάτια σας", την υποψήφια πρόε-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Η ωριμότητα είναι το τέλος της νεότητας.

Κόσμια και.. μη

ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΔΕΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

Σήμερα θα έπρεπε να κρίνεται η τύχη τής Ευρωπαϊκής Ένωσης

δρο στις γαλλικές εκλογές, Μαρτίν Ομπρί, "να σώσουμε την Ελλάδα για να σωθεί η Ευρώπη και τον βέλγο υπουργό Οικονομικών. Μάς πονούν οι άνθρωποι και νιάζονται για τον έλληνα ταξιτζή που θα χάσει το σπίτι του, τον νεαρό που δεν πρόκειται να βρει δουλειά, τον συνταξιούχο που υποφέρει; Ούτε να το σκεφτείτε. Για το τομάρι τους νιάζονται από την κοινωνική αναταραχή στις χώρες τους αν τις βουλιάξει το χρέος τής Ελλάδας, που δεν θ' αφήσουν να χρεοκοπήσει, αλλά θα την βασανίζουν με τους φρικιαστικούς όρους που επιβάλουν για να δώσουν την επόμενη δόση στους πολιτικούς μας. Και όταν μιλάμε για "Ελλάδα", φυσικά, δεν εννοούμε τα μεγαλοπρεπή βουνά της και τις ειδυλλιακές παραλίες της, αλλά τον μαρτυρικό λαό που την κατοικεί.

Είναι ντροπή μας να έχουμε στην εξουσία πολιτικούς που δεν μπορούν να καταλάβουν το αυτονόητο, ή πιο πιθανό, κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν και βγαίνουν στους πέντε δρόμους ζητιανεύοντας, αντί να κουρέψουν με ψιλή μηχανή το χρέος. Να πουν στους τοκογλύφους πως πρέπει να πάρουν λίγα ή τίποτε, όχι σαν μπλόφα ατζαμή χαρτοπαίκτη, αλλά να το εννοούν.

Οι Ευρωπαίοι γνωρίζουν πως ακόμη και ο αξιοπρεπής Γιώργος Παπανδρέου που ούτε ν' ακούσει περί χρεοκοπίας θέλει, θ' αναγκαστεί πολύ σύντομα να πει ότι δεν υπάρχουν χρήματα, γιατί δεν είναι δυνατόν η Ελλάδα να δανείζεται με τις δόσεις δεκάδες δισεκατομμύρια και να ελπίζει ότι θα τα εξοφλήσει. Πώς; Με στρατιές ανέργων; Με καταστήματα κλειστά λόγω α-

πουσίας πελατών; Με την... απελευθέρωση των ταξιδιών; Με την μείωση τού κρατικού εισοδήματος από την οικονομική κρίση;

Ακόμη και αν δείξει πλεόνασμα ενός και δύο δισεκατομμυρίων ευρώ ο κρατικός προϋπολογισμός, θα χρειαστούν τουλάχιστον διακόσια χρόνια για να εξοφληθούν οι... δόσεις.

Γι' αυτό πριν ακόμη εθιστεί με τις δόσεις η ελληνική κυβέρνηση, θα έπρεπε να κάνουν ότι η κάθε οικογένεια σε όλο τον κόσμο. Τόσο είναι το εισόδημά μας, τόσα είναι οι δαπάνες για τα απαραίτητα και αν μάς περισσεύει κάνα ευρώ αγοράζουμε παγωτό ή λεμονάδα.

Ο Παπανδρέου και ο Βενιζέλος που διαθέτει το μυαλό, πώς ελπίζουν να εξοφλήσουν 400 δις ευρώ με την ανεργία να κτυπά το 20%, με άδεια τα μισά καταστήματα και χωρίς πελάτες τα άλλα μισά;

Με τις αυταπάτες τους και τον στρουθοκαμηλισμό τους, το μόνο που κάνουν είναι να βασανίζουν τον ελληνικό λαό που κάποια στιγμή θα ξεσπάσει και όλοι ξέρουμε τί σημαίνει "οργή λαού". Αυτή την οργή λαού προβλέπουν οι Ευρωπαίοι σήμερα στις πατρίδες τους και γι' αυτό συνεδριάζουν, όχι για να σώσουν την Ελλάδα, που πιθανόν να την σώσουν όχι επειδή τής το χρωστούν, αλλά επειδή είναι αναγκαίο για τη δική τους επιβίωση.

Αν δεν το κάνουν αυτοί σήμερα, θα πρέπει να το κάνουν οι Ελληνες αύριο για να τους αναγκάσουν να σταματήσουν τις απειλές και ν' αρχίσουν τα έργα.

* Η Ανω Κρύα Βρύση

Λοιπόν, φίλοι μου, στη διαφήμιση τής ΣΕΚΑ - Πορεία Συμπαράστασης, μέτρησα 175 τουλάχιστον συλλόγους, χωρίς να συμπεριλάβω Κοινότητες και άλλους φορείς. Ομολογώ ότι μειδιούσα όταν διάβαζα τα ονόματα συλλόγων που 22 σχεδόν χρόνια σ' αυτό το μετερίζι δεν γνώριζα την ύπαρξή τους.

Θα πάνε, όμως, οι πρόεδροί τους και θα καταθέσουν στεφάνι με κάθε επισημότητα στη μοναδική δραστηριότητα τού συλλόγου τους, άντε τη δεύτερη επειδή υπάρχει και το στεφάνι στην εθνική γιορτή τής 25ης Μαρτίου, ίσως την τρίτη ας πούμε αν κάνει και έναν χορό το χρόνο μυστικά, αφού δεν το γνωρίζει κανείς άλλος.

Και επειδή είμαι περίεργος, ερωτώ: Γιατί υπάρχουν όλοι αυτοί οι σύλλογοι; Επειδή τον πλούτο πολλοί εμίσησαν και την δόξα ουδείς; Τί προσφέρουν στα μέλη τους και στην παροικία; Γιατί δεν κάνουν κάτι να ενωθούν με άλλους συλλόγους που φυτοζωούν; Γιατί δεν αρχίζουν να ξοδεύουν τα χρήματα που έχουν συγκεντρώσει σε αγαθοεργούς ή πολιτιστικούς σκοπούς; Γιατί να τα πάρει ο τελευταίος τους που θα μείνει για να σβήσει τα φώτα;

Ερωτήσεις, ερωτήσεις, χωρίς απαντήσεις...

* Για να μαθαίνουμε

- Τα φιστίκια είναι ένα από τα συστατικά του δυναμίτη.

- 9 από τους 10 ζωντανούς οργανισμούς ζουν στον ωκεανό.

- Εκατομμύρια δέντρα φυτεύονται τυχαία από σκίουρους που θάβουν τους καρπούς και ξεχνάνε μετά που τους έχουν βάλει.

- Οι Εσκιμώοι χρησιμοποιούν ψυγεία για να προστατεύσουν το φαγητό τους από το ψύχος.

- Τα πρόβατα που θάβονται από χιονοστιβάδες, μπορούν να επιζήσουν μέχρι και 2 εβδομάδες.

- Τα μυρμήγκια δεν κοιμούνται ποτέ.

- Μόνο δύο θηλυκά θηλαστικά έχουν παρθενικό υμένα: οι άνθρωποι και τα άλογα.

* Καλό!

Παντρεύτηκε ένας σε χωριό και μόλις πήγε τη γυναίκα του στο σπίτι της είπε:

- Γυναίκα, ό,τι θέλεις κάνε, αλλά μακριά από το στάβλο με το μεγάλο μαύρο άλογο, γιατί είναι άγριο κι επικίνδυνο!

Ζήσανε κάνα δυο χρόνια ευτυχισμένοι, ξεχάστηκε μια μέρα η φουκαριάρα η γυναίκα, μπήκε στο στάβλο, τρώει μια κλωτσιά από το άλογο και μας...άφησε χρόνους.

Έγινε η κηδεία, δεχόταν συλλυπητήρια ο

σύζυγος, μόνο που ο παπάς του χωριού, παρατήρησε με περιέργεια, ότι κάθε φορά που τον πλησίαζε γυναίκα να τον συλλυπηθεί, κουνούψε ο σύζυγος το κεφάλι προς τα κάτω, και κάθε φορά που τον πλησίαζε άντρας το κουνούψε προς τα πάνω. Δεν είπε τίποτα βέβαια, τέτοιες ώρες, αλλά την περιέργεια την είχε.

Πέρασε λίγος καιρός, ξαναπαντρεύτηκε ο άνθρωπος, πάλι τα ίδια και με την καινούργια για του γυναίκα,

- Πρόσεχε της είπε, μακριά απ' το στάβλο με το μαύρο άλογο.

Τι τα θέλετε, ένα χρόνο μετά ξανάγινε το κακό! Μπήκε κι αυτή στο στάβλο, μια δυνατή κλωτσιά και πάλι το άλογο, πάει κι αυτή!

Καινούργια κηδεία, ξανά συλλυπητήρια, μα κι πάλι ο παπάς πρόσεξε την ίδια περιέργη συμπεριφορά από τον χήρο, να κουνάει καταφατικά το κεφάλι στις γυναίκες που τον συλλυπούνταν και αρνητικά στους άντρες. Δεν άντεξε και λίγο μετά, τον πήρε παραπέρα και τον ρώτησε.

- Τι να σου πω πω παπά μου, του απάντησε. Με πλησίαζαν οι γυναίκες και μου έλεγαν "ζωή σε λόγου σου" κι έγνεφα "ευχαριστώ" κι οι άντρες μου ψιθύριζαν "το πουλάς το άλογο;" κι έγνεφα "όχι!"